

Představujeme
sporty

Krasobruslení

Musí vzbudit lásku k ledovému sportu

Nejlepší děti jsou ty, které nechtějí odejít z ledu, ani z kabiny, říká Linda Haferníková, trenérka synchronizovaného bruslení.

■ Veronika Dawidowicz

Jakou má vlastně krasobruslení v Jihlavě tradici?

Krasobruslení v Jihlavě existuje cca od roku 1950. Oddíl měl úspěchy v disciplínách sólo a tanců na ledě. Soutěž Jihlavský ježek byla velmi vyhledávána československou reprezentací.

Spousta současných trenérů na tyto časy vzpomíná. Pořádala se zde i reprezentační setkání a soustředění. Dukla vždy táhla ty nejlepší sportovce na Horácký zimní stadion, jak vidíte nejen v hokeji.

Od roku 1995 se věnujeme v oddílu výhradně synchronizovanému bruslení.

Proč se nezůstalo i u sólového krasobruslení?

Na tuto týmovou disciplínu jsme přešli, protože se ukázala jako velice efektivní. Oddíl měl mnoho výborných závodnic sólového krasobruslení, ale velice málo hodin na ledě a špatné zázemí. Veškerý prostor zabral hokej.

Kdo v Jihlavě „odstartoval“ éru synchronizovaného bruslení?

Z Finska ji přivezla hlavní trenérka Věra Paulusová (matka L. Haferníkové - pozn. red.), která tam trénovala tři sezóny. Synchro ji zaujalo ve Finsku v roce 1992 a první skupinu, která funguje dodnes, založila už v Mikkelu a pokračovala po návratu i v Čechách a v Rakousku, patří jí za to velký dík.

Výsledkem založení této nové disciplíny je, že může bruslit hodně děvčat a soutěžit na nejvyšších soutěžích v zahraničí. Ta nejlepší děvčata z Jihlavy reprezentovala Českou republiku na World Challenge Cup 1996 v Bostonu, USA a na mnoha dalších Mistrovstvích světa.

V sóle bychom takového úspěchu nikdy nedosáhly, ale díky synchru reprezentujeme Jihlavu po celém světě. Navíc je to týmový sport a tím i skvělá škola pro život.

Jak dlouho trénujete kraso vy?

Já jsem začala pomáhat v oddíle velice brzy, na kurzech od dvanácti let, a v šestnácti letech jsem měla svoji první sólo závodnici, která je dnes mojí kolegyní. Vždy mne bavilo učit malé děti a jezdit s nimi na soutěže.

Jednu dobu jsem působila jako rozhodčí, ale více mne lákalo děti trénovat než soudit.

Věnovala jste se i vy sama někdy přímo krasobruslení?

Ano, jezdila jsem sólo v Jihlavě (SK Modeta) a v Mikkelu (Finsko) do svých 15 let. Trénovala mne maminka, ale i trenéři z Brna nebo z Liberce.

Vzpomínám na toto období jako na velkou dřinu a odříkání. Dodnes z toho čerpám. V synchru jsem aktivně soutěžila do svých čtyřicetiletých let. Největším úspěchem byla reprezentace v USA 1996 a mistrovství světa 2004, kde jsem však závodila za Rakousko.

Na co vzpomínáte z těchto časů nejraději?

Na soutěže s týmem M-Style SK Modeta Jihlava, užily jsme si moc legrace a hodně vypracovaly

LINDA HAFERNÍKOVÁ se špičkovým trenérem a choreografem Pascalem Denisem. Foto: archiv LH

disciplínu. Tým byl z výborných krasobruslařek, dodnes jsme v kontaktu a mám mezi nimi životní kamarádky.

Největší úspěch jsme zaznamenaly v italském Miláně. Naše trenérské duo Paulusová/Novotná pro nás moc udělaly, navíc ještě nebyly e-maily a mobily. Dnes nechápu, jak to dokázaly zorganizovat, že jsme bruslily po světě, klobouk dolů.

Od kolika let se děti mohou kraso věnovat?

Je dobré začít co nejdříve a získat si lásku k ledu. Je důležité, když začíná malé dítě, například tříleté, aby mělo stabilní držení těla a kvalitní brusle, nesmí trpět kotníky.

První krůčky pod vedením trenéra by měly začít hravou formou, na kurzu bruslení, kde je příjemná atmosféra a rodiče se mohou po celou dobu lekce dívat za mantinelem. Trénovat doporučuji od pěti nebo šesti let, kdy dítě udrží pozornost a daří se velké pokroky v dovednostech. Od začátku vyžadujeme samostatnost a odvahy.

Krasobruslí i kluci?

Ano, ale spíše ve větších klubech. V Jihlavě jdou kluci na hokej, který zde má tradici a nabízí slibnou hokejovou kariéru a zázemí. Například v Brně je ale kluků hodně. V týmu synchro dokáží vytvořit zábavnou atmosféru. Udržet dívčí kolektiv je někdy náročné. (smích)

Co je pro krasobruslení důležité? Jakou vlastnost by mělo dítě mít?

Krasobruslení musí vzbudit v dítěti zájem a lásku k ledovému sportu a hudbě, kterou bruslením chce vyjádřit. Dítě by mělo být pozorné, pohybově nadané a hudebně citlivé. Nejlepší děti jsou ty, které nechtějí odejít z ledu, ani z kabiny. Takové jsou pro nás velmi důležité, můžeme s nimi dlouhodobě pracovat.

K tréninkům patří klasický balet, kdo ho nechce dělat, nemůže být na ledě dobrý. Kdo ho dělá, je to poznat při každém pohybu na ledě, dítě je dotážené a elegantní.

Jaké největší úspěchy se vám s jihlavským týmem povedly?

Úspěchem je chod našeho oddílu a výjezdy na spousty soutěží. Naše činnost je velice náročná organizačně a finančně. Staráme se o závodnice tak, aby myslely jen na trénování a soutěže. Úspěch se dříve či později musí dostavit.

Já si vážím nejvíce krásných umístění v žebříčku Českého poháru všech našich kategorií. A nejvíce se nám letos líbilo v Německu na soutěži Bavaria Cup u Norimberku. Vyhrály jsme ve více kategoriích a staly se favoritkami celé soutěže, kde bylo deset zemí.

Co vás na práci trenérky nejvíce baví?

Baví mě, že moje práce nemá žádný konec – pořád je co se učit a na čem pracovat nebo přemýšlet. Inspirují mne děti samotné, jak malé, tak juniorky. V oddíle máme momentálně pět věkových kategorií a celkem devadesát závodnic.

Moje práce je především organizační a trenérina. Vždy mám ale nad sebou někoho, kdo je lepší odborník a dohlíží nad pravidly, choreografií a fair-play, a to je naše hlavní trenérka Věra Paulusová a předseda oddílu Oldřich Bakus.

Jsme velký oddíl a o to větší je to zodpovědnost. Spolupracujeme se školou Seifertova Jihlava, děvčata prochází devítiletou školní docházkou ve sportovních třídách, a mají tak vedle tréninku na ledě hodně suché přípravy.

Co plánujete na následující sezónu?

Chceme nadále držet kvalitu, i když podmínky jsou díky jedné tréninkové ploše omezené. Letos jsme se s tím popasovaly velice dobře, tak věřím, že i příští sezónu zvládneme. Těším se na výběr nových hudebních doprovodů a tvorbu závodních šatů a na nové choreografie.

Rádi bychom opět spolupracovali s nejlepším trenérem a choreografem současného světového synchru Pascalem Denisem z kanadského centra krasobruslení v Montrealu. Trénuje i nejlepší světové taneční páry a být s ním na ledě je opravdu dar a motivace do práce.

Blíží se léto? Trénují krasobruslařky i „na suchu“?

Výkonnostní sportovec je sportovcem 365 dní v roce. Naštěstí se do toho počítá i regenerace. (smích).

V dubnu jsme vyhlásili slavnostní volno. V květnu a červnu máme letní přípravu, do které spadá například outdoorový kurz v Krkonoších. V červenci pak máme další pauzu, v srpnu intenzivní letní soustředění a od září trénujeme na ledové ploše se specializací na suchu.

První závody máme většinou v listopadu.